

AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ V PRAZE

HUDEBNÍ A TANEČNÍ FAKULTA

Hudební umění

Jazzová hudba

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**VÝRAZOVÉ PROSTŘEDKY
BUBENICKÝCH LEGEND TRADIČNÍHO JAZZU:
ART BLAKEY**

Antonín Jína

Vedoucí práce: Jiří Slavíček

Oponent práce: MgA. Daniel Šoltis

Datum obhajoby: 24. června 2021

Přidělovaný akademický titul: BcA.

Praha, 2021

THE ACADEMY OF PERFORMING ARTS IN PRAGUE

MUSIC AND DANCE FACULTY

Art of Music

Jazz Music

BACHELOR'S THESIS

**THE MUSICAL LANGUAGE
OF TRADITIONAL JAZZ DRUMMING LEGENDS:
ART BLAKEY**

Antonín Jína

Thesis Advisor: Jiří Slavíček

Examiner: MgA. Daniel Šoltis

Date of thesis defense: June 24th, 2021

Academic title granted: Bachelor of Arts

Praha, 2021

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma

Výrazové prostředky bubenických legend tradičního jazzu:

Art Blakey

vypracoval samostatně pod odborným vedením vedoucího práce a s použitím uvedené literatury a pramenů.

Praha, dne

Antonín Jína

Upozornění

Využití a společenské uplatnění výsledků společenské práce, nebo jakékoliv nakládání s nimi je možné pouze na základě licenční smlouvy, tj. souhlasu autora a AMU v Praze.

Evidenční list

Uživatel stvrzuje svým podpisem, že tuto práci použil pouze ke studijním účelům a prohlašuje, že ji vždy řádně uvede mezi použitými prameny.

[illegible]

Abstrakt

Práce se věnuje podrobné definici stylu jednoho z nejvýraznějších bubeníků v oblasti tradičního jazzu. Zpracovává hudbu, kterou Art Blakey vytvořil v padesátých a šedesátých letech dvacátého století se svou kapelou The Jazz Messengers a pokouší se zachytit prvky, které definují kvalitu a výjimečnost jeho stylu hry. Cílem práce je shrnout informace o Artu Blakeym do jedné publikace a zároveň inspirovat současné bubeníky výrazovými prostředky nejvýznamnější bubenické legendy hard bopu a případně je motivovat k tvorbě vlastních modifikací původních materiálů. Důležitou součástí práce jsou transkripce kratších hudebních frází i delších fragmentů v podobě doprovodů a sól na bicí soupravu.

Abstract

The thesis provides a detailed definition of the style of play of one of the most prominent drummers in the field of traditional jazz. It explores the music created by Art Blakey in the 1950s and 1960s with his band The Jazz Messengers and describes the elements that define the quality and uniqueness of his style. The aim of the thesis is to summarize the information about Art Blakey in one publication and also to inspire contemporary drummers with the musical language of the most significant drumming legend of hard bop and possibly motivate them to create their own modifications of the original materials. An integral part of the thesis are transcriptions of shorter musical phrases and also longer fragments in the form of drum accompaniments and drum solos.

Klíčová slova

Art Blakey, jazzová hudba, hard bop, hra na bicí soupravu, transkripce

Key words

Art Blakey, jazz music, hard bop, drumming, transcriptions

Úvod	9
1. Art Blakey	10
1.1 Život a kariéra	10
1.2 Umělecký profil	11
1.3 Blakey kapelníkem	13
1.4 Citáty	13
1.5 Řekli o něm	14
2. The Jazz Messengers	16
2.1 Hard Bop	16
2.2 O kapele	17
2.3 Členové	19
2.4 Studiová alba	20
2.5 Živá alba	23
3. Výrazové prostředky	26
3.1 Swingový doprovod	26
3.2 Přechody	28
3.3 Výplně	29
4. Transkripce	33
4.1 Doprovody témat	33
4.1.1 Moanin'	33
4.1.2 Come Rain Or Come Shine	33
4.2 Doprovody sólisty	33
4.2.1 Ugetsu - doprovod Freddieho Hubbarda	34
4.3 Sóla	34
4.3.1 A Night In Tunisia	34
4.3.2 Nellie Bly	34
4.3.3 Kozo's Waltz	35
Závěr	36
Seznam použitých pramenů	37
Přílohy	39

Seznam příloh

1. Transkripce:

- a) Moanin' - bicí doprovod tématu skladby
- b) Come Rain Or Come Shine - bicí doprovod tématu skladby
- c) Ugetsu - bicí doprovod sóla Freddieho Hubbarda
- d) A Night In Tunisia - bicí sólo
- e) Nellie Bly - bicí sólo
- f) Kozo's Waltz - bicí sólo

Poděkování

Srdečně děkuji své rodině a všem svým blízkým lidem za podporu, především rodičům Vladce a Jiřímu Jínovým. Dále děkuji všem svým vyučujícím, kteří mi rozšiřovali obzory po dobu celého bakalářského studia, jmenovitě Jiřímu Slavíkovi, Jaromíru Honzákovi, Štěpánce Balcarové, Davidu Dorůžkovi, Danielu Šoltisovi a Jiřímu Slavíčkovi, který mě vedl ve hře na bicí soupravu.

Úvod

Cílem této bakalářské práce je podrobný rozbor osobnosti a stylu hry jedné z největších bubenických legend tradičního jazzu - Arta Blakeyho. Co jej tvořilo tak výjimečným hráčem na bicí nástroje, potažmo kapelníkem a jakým způsobem vnímal roli svého nástroje v kapele? Jsem si vědom, že stoprocentní zodpovězení těchto otázek dnes, šedesát let po zlaté éře hard bopu, již není možné. Rád bych se však pokusil za pomoci současných informačních zdrojů a dochovaných nahrávek kapely The Jazz Messengers odpovédím co nejvíce přiblížit. Na základě poslechu vytvořím vlastní transkripce bicích partů Arta Blakeyho a v případě potřeby je okomentuji. Obsah práce je rozdělen do čtyř kapitol. Nejprve, za pomoci již existujících cizojazyčných pramenů, čtenáři zprostředkují poznatky o životě Arta Blakeyho a o bohaté škále jeho angažmá. Tato kapitola si vyžádá vyhledávání informací a jejich překlad do češtiny. Podobně tomu bude i ve druhé kapitole, která je věnována The Jazz Messengers a Artově roli kapelníka. Ve třetí kapitole se již budu plně věnovat Blakeyho hudebně výrazovým prostředkům. Tato část bude mít převážně analytický charakter a její nezbytnou součástí bude adekvátní dávka notace; rovněž bych tuto kapitolu rád obohatil několika vlastními inovacemi, které se budou opírat o poslechovou analýzu původních nahrávek The Jazz Messengers. Poslední kapitola bude mít ryze poslechový charakter, neboť v ní odhalím část umu Arta Blakeyho v podobě několika transkripcí jeho hry.

Hlavním motivem k sepsání bakalářské práce je absence souhrnné literatury o tomto umělci v českém jazyce a rovněž má osobní motivace k rozšíření vlastních vědomostí a sluchových dovedností. Doufám, že se tato práce stane přínosným materiálem pro všechny, kdo se zajímají o hru na bicí, jazz a nebo ideálně oboje.

1. Art Blakey

Arthur Blakey, známý také jako Abdullah Ibn Buhaina, byl americký jazzový bubeník a kapelník. Společně s Kennym Clarkem a Maxem Roachem se řadí mezi zakladatele a hlavní představitele bebopového stylu bubnování.

1.1 Život a kariéra

Art Blakey se narodil 11. října 1919 a zemřel 16. října 1990 na rakovinu plic.¹

Svou kariéru začal, jako spousta dalších, v kostele. Jako nevlastní syn ve striktně protestantské rodině se už od útlého věku důsledně věnoval hře na klavír a čtení Bible. Jeho kariéra pianisty skončila, když na něho majitel nočního Demokratického klubu v Pittsburghu, kde Blakey pravidelně koncertoval, namířil pistolí a přikázal mu přesunout se od klavíru za bicí. Arta, jakožto začínajícího náctiletého klavíristu, vystřídal rovněž náctiletý Erroll Garner, ze kterého se později stal stejně znamenitý klavírista, jako z Blakeyho bubeník. Tato neočekávaná momentální životní prohra zahájila kariéru, která trvala šedesát let a pomohla zrodu nespočtu dalších jazzových hudebníků. Jako mladý bubeník se Art Blakey dostal pod křídla legendárního bubeníka a kapelníka Chicka Webba a pomáhal mu na cestách. V roce 1937 se Blakey vrátil do Pittsburghu a založil kapelu s klavíristkou Mary Lou Williamsovou, pod jejímž jménem skupina vystupovala. Tyto koncerty otevřely Blakeymu dveře do jazzového světa a v roce 1939 odjel na tříleté turné s Fletcherem Hendersonem.²

Během cest s touto kapelou byl Blakey vystaven bezdůvodnému útoku bílého gruzínského policisty, který mu vrazil do hlavy ocelový plát. V důsledku tohoto zranění byl Blakey prohlášen za nezpůsobilého pro službu ve druhé světové válce.³

¹ Wikipedia contributors: *Art Blakey*. Wikipedia, The Free Encyclopedia. [on-line]. 2021, [cit. 2020-12-15].

² Art Blakey official website: *Biography*. [on-line]. [cit. 2021-03-01].

³ Wikipedia contributors: *Art Blakey*. Wikipedia, The Free Encyclopedia. [on-line]. 2021, [cit. 2021-03-01].

Po roce intenzivního koncertování v klubu Tic Toc v Bostonu se Blakey připojil k Billymu Eckstinovi. Tam se setkal s Charliem Parkerem, Dizzym Gillespiem a Sarah Vaughanovou. V roce 1947 Blakey odjel na 2 roky do Afriky. Po návratu do Ameriky založil big band o sedmnácti členech a pojmenoval jej Jazz Messengers.⁴

Mezi lety 1947 a 1949 Art Blakey studoval Islám, konvertoval k němu a přijal jméno Abdullah Ibn Buhaina. Na počátku padesátých let však přestal být praktikujícím muslimem a ve své hudební kariéře se svým muslimským jménem neprezentoval. Tou dobou hrál s Milesem Davisem, Charliem Parkerem, Dizzy Gillespiem, Budem Powellem a Theloniem Monkem. Ten Blakeyho během svého života několikrát označil jako nejempatičtějšího bubeníka, se kterým kdy hrál. Natáčeli spolu jak na Monkově první frekvenci v Blue Note Records roku 1947, tak na jeho poslední nahrávací frekvenci v Londýně roku 1971 a mnohokrát mezi tím.⁵

Art Blakey zemřel ve věku 71 let po kariéře, která trvala šest nejlepších desetiletí jazzové hudby. Hlavní 'jazzový posel' odešel, jeho poselství však přežívá v písních spoluhráčů, kterým pomohl na vrchol, v řadách bubeníků, kterým byl mentorem a v srdcích fanoušků, kterým dělala hudba The Jazz Messengers radost.⁶

1.2 Umělecký profil

Art Blakey byl předním bubeníkem bopového stylu, který zformoval po druhé světové válce Charlie Parker. Proslavil se hlavně jako kapelník The Jazz Messengers, jedné z nejdéle trvajících předních jazzových skupin. Cesta ke statusu legendy byla však klikatá. Americké publikum se Blakeymu v padesátých, šedesátých i sedmdesátých letech poněkud vyhýbalo. Jazzoví kritici se o avantgardu příliš nezajímali a později popularitu jazzu vytlačila rocková hudba, která získala na americkém trhu ohromnou nadvládu.

⁴ Art Blakey official website: *Biography*. [on-line]. [cit. 2021-03-01].

⁵ Wikipedia contributors: *Art Blakey*. Wikipedia, The Free Encyclopedia. [on-line]. 2021, [cit. 2020-12-15].

⁶ Art Blakey official website: *Biography*. [on-line]. [cit. 2021-03-01].

V sedmdesátých letech Blakey vykazoval markantní známky vstřebávání jazyka free jazzu a rockem zabarveného fusionu. Jeho experimentování s novými styly však nemělo dlouhého trvání. Na konci sedmdesátých let se vrátil ke svým kořenům a zbývajících roky strávil znovuvytvářením hard bopového zvuku.

Jak to tak bývá, největšího ohlasu se Blakey nedočkal. V devadesátých letech se výrazně zvýšil zájem o rané nahrávky The Jazz Messengers. Unavené nahrávky z padesátých a šedesátých let získaly celou řadu pozitivních kritik. Blakeyho rozsáhlé bubenické sólo v písni Freedom Rider se stalo ukázkovým exemplářem jazzové moderny. V tomto svěžím kritickém světle se začalo nahlížet velmi pozitivně i na pozdější nahrávky Blakeyho kariéry.⁷

V roce 1981 byl Blakey přizván do jazzové síně slávy časopisu Down Beat, v roce 1991 do síně slávy časopisu Modern Drummer a v letech 1998 a 2001 do síně slávy Grammy. V roce 2005 získal Grammy za celoživotní práci.⁸

Art Blakey za svůj život natočil 444 alb. Přikládám abecední seznam kapel, se kterými hrál:

Art Blakey & The Afro-Drum Ensemble, Art Blakey & The Jazz Messengers, Art Blakey And His Afro Cuban Boys, Art Blakey Quartet, Art Blakey Quintet, Art Blakey's Band, Art Blakey's Big Band, Bennie Green Septet, Billy Eckstine And His Orchestra, Buddy DeFranco And His Trio, Buddy DeFranco Quartet, Clark Terry And His Orchestra, Clifford Brown Sextet, Coleman Hawkins Quintet, Dexter Gordon Quintet, Dizzy Gillespie Sextet, East Coast All-Stars, Elmo Hope Quintet, Fats Navarro And His Band, Fats Navarro Quintet, Gil Evans And His Orchestra, Gil Fuller Orchestra, Hank Mobley And His All Stars, Hank Mobley Quartet, Illinois Jacquet And His Orchestra, James Moody And His Modernists, Julius Watkins Sextet, Kenny Burrell Septet, Kenny Dorham Nonet, Kenny Dorham Octet, Lee Morgan Quintet, Lou Donaldson Quintet, Lou Donaldson Sextet, Miles Davis And His Band, Miles Davis And His Cool Wailers, Milton Jackson And His New Group, Paul Bley Trio, Quincy Jones' All Star Big Band, Randy Weston Trio, Sonny Rollins Quartet, Sonny Rollins Quintet, Sonny Stitt Band, Sonny Stitt Quartet, The Art

⁷ Drummerworld: *Art Blakey*. [on-line]. [cit. 2020-12-10].

⁸ Wikipedia contributors: *Art Blakey*. Wikipedia, The Free Encyclopedia. [on-line]. 2021, [cit. 2020-12-15].

Blakey Percussion Ensemble, The Giants Of Jazz (2), The Gigi Gryce Quartet, The Hank Mobley Quintet, The Horace Silver Trio, The Kenny Drew Trio, The Miles Davis Quartet, The Miles Davis Sextet, The Quincy Jones Big Band, The Thelonious Monk Quintet, Thelonious Monk Septet, Thelonious Monk Sextet, Thelonious Monk Trio, Tina Brooks Quintet, Walter Gil Fuller And His Orchestra, Woody Shaw Quintet, Zoot Sims Quartet.⁹

1.3 Blakey kapelníkem

Blakey, jakožto vášnivý bubeník, nesložil ani jednu skladbu. Místo toho se spoléhal na skladby svých spoluhráčů. Ačkoliv The Jazz Messengers nahrávali v padesátých letech solidní nahrávky plné působivých sól, trpěly nedostatkem autorských skladeb. Teprve na počátku šedesátých let se Blakeymu podařilo dát dohromady formace, které mohly konkurovat těm nejlepším jazzovým kapelám. S příchodem Freddieho Hubbarda a Lee Morgana na trubku, Curtise Fullera na trombon a Wayna Shortera na tenor saxofon se Blakeyho Messengerům podařilo docílit prvotřídní sestavy, jejíž kompoziční důvtip předstihly pouze jejich mimořádné hráčské dovednosti a emocionální zápal. Blakey perfektně swingoval a jeho bicí sóla sršela energií, nápady a polyrytmy. Přesto se do značné míry spoléhal na své povětšinou mladší spoluhráče, kteří si ho vážili, byli posedlí přeměnou poválečného jazzu na klasickou americkou hudbu a poskytovali jeho skupině určitou míru estetiky. Jeho nejvýznamnějším žákem byl v tomto ohledu Wynton Marsalis.¹⁰

1.4 Citáty

Na webových stránkách Percussive Arts Society mě zaujalo několik citátů Arta Blakeyho. Několik z nich dle mého soudu nejzajímavějších jsem si dovolil přeložit:

⁹ Discogs: *Art Blakey Discography*. [on-line]. [cit. 2020-12-10].

¹⁰ Drummerworld: *Art Blakey*. [on-line]. [cit. 2020-12-10].

„Hrát jazz znamená být takový profík, že dokážu udělat chybu, zopakovat ji a něco z ní vykřesat, [...] přesně takhle totiž jazz začal: Někdo to zmotal.“¹¹

„Lidi nezajímá, kolik umíte zahrát paradiddle, ale moc dobře poznají, jestli z vaší hry něco cítí. [...] Chick Webb mě učil hrát na bicí tak, abych posluchače přivedl na jiné myšlenky. Toť poslání hudby - smývat prach z každodenního života.“¹²

„Bubeník je členem rytmické sekce. Jakmile tu roli opustí a začne hrát pro sebe, tak je to všechno v háji.“¹³

1.5 Řekli o něm

Když Art Blakey v roce 1990 zemřel, řekl Max Roach pro časopis The New York Times: *"Art byl prostě originál. Je jediným bubeníkem, jehož hru poznám okamžitě. Měl úžasný osobitý styl. Říkali jsme mu 'Hrom' (Thunder). Už v roce 1944, kdy jsem ho poprvé potkal na 52nd Street, uměl spoustu polyrytmických*

¹¹ Percussive Arts Society: *Hall Of Fame - Art Blakey*. [online]. [cit. 2020-12-10].

"The idea of playing jazz is to be professional enough to make a mistake, make the same mistake again, and then make something out of that, [...] that's how jazz was born: Somebody goofed."

¹² Percussive Arts Society: *Hall Of Fame - Art Blakey*. [online]. [cit. 2020-12-10].

People don't care how many paradiddles you can play; people only know what they feel. [...] I was taught by Chick Webb that, if you're playing before an audience, you're supposed to take them away from everyday life—wash away the dust of everyday life. And that's all music is supposed to do."

¹³ Percussive Arts Society: *Hall Of Fame - Art Blakey*. [online]. [cit. 2020-12-10].

"The drummer is supposed to play in the rhythm section. So if drummers come out of there and start playing for themselves, then it's all lost."

*fíglů. Art byl možná vůbec nejlepší v nezávislém ovládní všech čtyřech končetin. Měl tyhle věci v malíku dříve než kdokoli jiný.*¹⁴

Terrance Blanchard, jakožto bývalý Jazz Messenger, řekl: „*Nikdo nepřinesl jazzu tolik jako Art Blakey.*“¹⁵

¹⁴ Percussive Arts Society: *Hall Of Fame - Art Blakey*. [online]. [cit. 2020-12-10].

"Art was an original. He's the only drummer whose time I recognize immediately. And his signature style was amazing; we used to call him 'Thunder.' When I first met him on 52nd Street in 1944, he already had the polyrhythmic thing down. Art was perhaps the best at maintaining independence with all four limbs. He was doing it before anybody was."

¹⁵ Percussive Arts Society: *Hall Of Fame - Art Blakey*. [online]. [cit. 2020-12-10].

"No one has brought more to jazz than Art Blakey."

2. The Jazz Messengers

Americké jazzové kombo, které existovalo více než třicet pět let. Bylo založeno počátkem padesátých let a skončilo, když v roce 1990 zemřel jeho dlouholetý kapelník a bubeník Art Blakey. Společně s Milesem Davisem se kapele The Jazz Messengers podařilo stvořit hudební styl, který se jmenuje hard bop.¹⁶

2.1 Hard Bop

Na počátku čtyřicátých let minulého století bylo už v Americe nad slunce jasné, že swing zabírá na všechny věkové kategorie a všechny vrstvy společnosti. Právě tou dobou se začal formovat bebop neboli bop - jazzový styl, který povýšil rychlá tempa a improvizaci nad melodičnost. Jeho založení se přisuzuje Dizzymu Gillespiemu, Theloniu Monkovi, Charliemu Parkerovi a Kennymu Clarkeovi. Tito hudební virtuosové toužili po hlubší seberealizaci a proto vymysleli bebop - žánr, který by se dal s trochou nadsázky označit jako jazzový underground, hudba muzikantů pro muzikanty. Hlavní motivací bebopových hráčů nebyly skandující davy, ale spíš chuť hledat nové způsoby a bavit se hudbou. Jazz tak začal ve čtyřicátých letech opět nabízet dokonalé vyjádření svobody a vlastní kreativity. Jak šel čas, rostl zájem o bop a vzniklo tak kvalitní podhoubí pro další fúze tohoto žánru. Například kombinací bebopu s evropskou hudbou vznikl cool jazz, kterému se rovněž říkalo west coast a hráli jej převážně bílí hudebníci. Odpovědí černých hudebníků na cool jazz byl hard bop, který také navazoval na bebop a míchal jej s prvky R&B - hudební žánr, který vytvořili Afroameričani ve čtyřicátých letech dvacátého století jako fúzi jazzu, gospelu a bluesu.¹⁷

V rozhovoru pro Stanleyho Crouche pianista Andrew Hill připomíná černou hudební scénu Chicaga v padesátých letech, kdy se mu poštěstilo hrát na akordeon s americkým tenorovým saxofonistou Genem Ammonsem a doprovázet

¹⁶ Wikipedia contributors: *The Jazz Messengers*. Wikipedia, The Free Encyclopedia. [on-line]. 2020, [cit. 2020-12-15].

¹⁷ Wikipedia contributors: *Hard Bop*. Wikipedia, The Free Encyclopedia. [on-line]. 2020, [cit. 2020-12-15].

pánskou pěveckou R&B skupinu The Flamingos: „*Tou dobou byly na každém rohu bary a hudbě jste jako posluchač doslova nemohli uniknout. Časy se ale změnily. Dnes mají lidé v důsledku spotřebitelské kultury užší hudební rozhled a kupují si to, co se jim řekne, aby si koupili. Pravý posluchač má daleko rozmanitější záběr, díky čemuž si dokáže pečlivěji vybírat a lépe ocenit individualitu.*“¹⁸

Na počátku padesátých let se jazzoví muzikanti octli na zvláštním rozcestníku. Bebop, který vznikl jako příslib svobody, nabýval stále kodifikovanější formu vyjádření a postupně se měnil ve svěrací kazajku. Spousta představitelů tohoto žánru byla po smrti a další, jako například Charlie Parker, měli nejlepší roky dávno za sebou. Zajímavým podhoubím pro vznik nových hudebních myšlenek se nakonec stalo R&B. Avšak k tomu, aby uspokojilo ortodoxní jazzové hráče, bylo příliš omezené. Bylo tedy zapotřebí prošlápnout nové cesty. Ve hře Milese Davise, Clifforda Browna, Sonnyho Rollinse, Horace Silvera, Arta Blakeyho a dalších se zpočátku váhavě a později přesvědčivěji začaly objevovat obrysy nového, emocionálně expresivnějšího a formálně flexibilnějšího stylu - hard bopu.¹⁹

Slovy Arta Blakeyho z rozhovoru pro hudební časopis Down Beat z roku 1956 o hard bopu a The Jazz Messengers: „*Když hrajeme a vidíme v hledišti někoho, kdo si nepoklepává nohama a nepokyvuje si hlavou v rytmu naší hudby, je nám jasné, že něco děláme špatně.*“²⁰

2.2 O kapele

¹⁸ ROSENTHAL, David H.: *Hard Bop Jazz And Black Music*, Oxford University Press, Inc., 198 Madison Avenue, New York 100164314, 1992, str. 25

“[...] there were bars on every corner and you couldn't go anywhere without hearing music. That's why people were so into music. Now [...] They have become consumers instead of listeners. A consumer buys what he's told to buy. A listener appreciates variety and individuality.”

¹⁹ ROSENTHAL, David H.: *Hard Bop Jazz And Black Music*, Oxford University Press, Inc., 198 Madison Avenue, New York 100164314, 1992, str. 27

²⁰ ROSENTHAL, David H.: *Hard Bop Jazz And Black Music*, Oxford University Press, Inc., 198 Madison Avenue, New York 100164314, 1992, str. 40

V roce 1954 se Blakey po krátkém koncertě s Buddym DeFrancem setkal s klavíristou Horacem Silverem, alt saxofonistou Louem Donaldsonem, trumpetistou Cliffordem Brownem a kontrabasistou Curlym Russellem a nahráli spolu živý záznam z klubu Birdland pro vydavatelství Blue Note Records. Následující rok Art založil s Horacem Silverem kvinteto, ze kterého se později stali The Jazz Messengers. V roce 1956 Horace Silver kvinteto opustil, založil si vlastní kapelu a název The Jazz Messengers přenechal Blakeymu.

Z Artových skálopevných rytmů a nekompromisních druhých a čtvrtých dob na hi-hat činily se časem staly snadno rozpoznatelné konstanty všech formací The Jazz Messengers. To, co se však v kapele často měnilo, byla sestava. Tato zdánlivě nekonečná škála talentů v sobě zahrnovala špičkové instrumentalisty; mnozí z nich se později stali lídry vlastních kapel. V raných letech formaci doplnil trumpetista Clifford Brown a saxofonisté Hank Mobley a Jackie McLean. V roce 1959 se ke kvintetu připojil saxofonista Benny Golson. Ten začal na Blakeyho povel pracovat na repertoáru kapely a oslovování dalších členů. Bez Waynea Shortera na tenor saxofon, Lee Morgana na trubku, Bobbyho Timmonse na klavír a Jymmieho Merritta na kontrabas by se The Jazz Messengers pravděpodobně nikdy nestali tak nadčasovou kapelou. Písně z roku 1959 a počátku šedesátých let se staly pro Messengery zcela zásadními. Právě do této doby patří Timmonsovo Moanin', Golsonovo Along Came Betty a Blues March a Shorterův Ping Pong. Tou dobou začali The Jazz Messengers nahrávat pro vydavatelství Blue Note Records a stali se silnou oporou na poli amerických jazzových klubů. Začali létat na turné do Evropy a příležitostně koncertovali také v severní Africe. V roce 1960 se Messengeri stali vůbec první americkou jazzovou kapelou, která hrála pro domácí japonské publikum. Toto turné se stalo vskutku velkolepou událostí. Hned na letišti kapelu přivítaly stovky fanoušků, z letištního interkomu znělo Blues March a nechyběla ani národní japonská televize.

V roce 1961 trombonista Curtis Fuller změnil sestavu Messengerů na sexteto a kapela tak docílila mocnějšího zvuku. I v šedesátých letech zůstali The Jazz Messengers oporou jazzové scény. Hráli tam velikáni jako Cedar Walton, Chuck Mangione, Keith Jarrett, Reggie Workman, Lucky Thompson či John Hicks. V jazzově chudších sedmdesátých letech si Messengeri rovněž drželi svou sílu a energii, natáčeli sice méně, ale se stejnou vervou. V době, kdy se většina jazzových hráčů odklonila k populární hudbě nebo experimentovala s

elektronikou, zůstali Messengeri věrní tradičnímu jazzu. V osmdesátých letech se tak Art Blakey dočkal ideálního postavení pro oživení hard bopu. V Jazz Messengers hrál v té době Valery Ponomarev na trubku, Billy Pierce na tenor saxofon, Bobby Watson na alt saxofon a James Williams na klavír. Významnou roli v oživení jazzu sehrál v roce 1980 i příchod Wyntona Marsalise. Art Blakey zachoval soudržnost kapely a pomáhal jazzovým hudebníkům na výsluní až do své smrti v roce 1990. The Jazz Messengers prošli v osmdesátých letech trumpetisté Wallace Rooney a Terence Blanchard, klavíristé Mulgrew Miller a Donald Brown, kontrabasisté Peter Washington a Lonnie Plaxico a spousta dalších.²¹

2.3 Členové

Art Blakey bývá někdy označován za otce hard bopu. Není kapelníka, který by byl zodpovědný za rozvoj více jazzových talentů, než právě on.

The Jazz Messengers byli téměř od počátku své existence považováni za klíčové fórum pro hudebníky, kteří chtěli zdokonalit svůj talent a zanechat na jazzové scéně svou vlastní stopu. Proto byla tato kapela už tenkrát často označována jako Blakey School of Music neboli Blakeyho škola hudby.²²

Mezi významné hráče, kteří byli členy Blakeyho Messengerů, se řadí klavíristé Joanne Brackeen, Keith Jarrett, Mulgrew Miller, Jaki Byard, Horace Silver, Bobby Timmons, Cedar Walton a James Williams; saxofonisté Gary Bartz, Kenny Garrett, Lou Donaldson, Benny Golson, Branford Marsalis, Jackie McLean, Hank Mobley, Wayne Shorter, Ira Sullivan a Bobby Watson; trumpetisté Terence Blanchard, Clifford Brown, Donald Byrd, Kenny Dorham, Freddie Hubbard, Chuck Mangione, Wynton Marsalis, Lee Morgan, Wallace Roney a Woody Shaw; trombonisté Robin Eubanks, Curtis Fuller a Slide Hampton; a basisté Wilbur Ware, Reggie Workman, Stanley Clarke a Lonnie Plaxico.²³

²¹ Art Blakey official website: *Biography*. [on-line]. [cit. 2021-03-01].

²² Art Blakey official website: *Jazz Messengers Alumni*. [on-line]. [cit. 2020-04-15].

²³ Percussive Arts Society: *Hall Of Fame - Art Blakey*. [online]. [cit. 2020-12-10].

Kapelou The Jazz Messengers prošlo celkem 217 hudebníků, celý abecední seznam je volně k dispozici na oficiálních stránkách Arta Blakeyho.²⁴

Art Blakey jednou prohlásil:

*„Všichni ti borci, kteří se mnou kdy hráli, jsou pro mě jako rodina.”*²⁵

2.4 Studiová alba

The Jazz Messengers - vydáno 1956, nahráno 5. dubna a 4. května 1956, vydavatelství Columbia, kód vydání CL 897, nosič LP, obsazení - Donald Byrd (trubka), Hank Mobley (tenor saxofon), Horace Silver (klavír), Doug Watkins (kontrabas)

Hard Bop - vydáno 1957, nahráno 12. a 13. prosince 1956, vydavatelství Columbia, kód vydání CL 1040, nosič LP, obsazení - Bill Hardman (trubka), Jackie McLean (alt saxofon), Sam Dockery (klavír), Jimmy "Spanky" DeBrest (kontrabas)

Ritual - vydáno 1957, nahráno 14. ledna a 11. února 1957, vydavatelství Pacific Jazz, kód vydání PJM-402, nosič LP, obsazení - Bill Hardman (trubka), Jackie McLean (alt saxofon), Sam Dockery (klavír), Jimmy "Spanky" DeBrest (kontrabas)

Tough! - vydáno 1966, nahráno na jaře 1957, vydavatelství Cadet, kód vydání 4049, nosič LP, obsazení - Bill Hardman (trubka), Jackie McLean (alt saxofon), Sam Dockery (klavír), Jimmy "Spanky" DeBrest (kontrabas)

Selections From Lerner And Loewe's... - vydáno 1957, nahráno 13. března 1957, vydavatelství Vik Records, kód vydání 1103, nosič LP, obsazení - Bill Hardman

²⁴ Art Blakey official website: *Jazz Messengers Alumni*. [on-line]. [cit. 2020-04-15].

²⁵ Percussive Arts Society: *Hall Of Fame - Art Blakey*. [online]. [cit. 2020-12-10].

"[...] All the cats who played with me are like my family."

(trubka), Johnny Griffin (tenor saxofon), Sam Dockery (klavír), Jimmy "Spanky" DeBrest (kontrabas)

A Night In Tunisia - vydáno 1957, nahráno 8. dubna 1957, vydavatelství Vik Records, kód vydání 1115, nosič LP, obsazení - Bill Hardman (trubka), Jackie McLean (alt saxofon), Johnny Griffin (tenor saxofon), Sam Dockery (klavír), Jimmy "Spanky" DeBrest (kontrabas)

Cu-Bop - vydáno 1957, nahráno 13. května 1957, vydavatelství Jubilee, kód vydání 1049, nosič LP, obsazení - Bill Hardman (trubka), Johnny Griffin (tenor saxofon), Sam Dockery (klavír), Jimmy "Spanky" DeBrest (kontrabas), host Louis "Sabu" Martinez (perkuse)

Art Blakey's Jazz Messengers With Thelonius Monk - vydáno 1958, nahráno 14. a 15. května 1957, vydavatelství Atlantic, kód vydání LP 1278 (Mono) a SD 1278 (Stereo), nosič LP, obsazení - Bill Hardman (trubka), Johnny Griffin (tenor saxofon), Jimmy "Spanky" DeBrest (kontrabas), host Thelonius Monk (klavír)

Hard Drive - vydáno 1957, nahráno 9. a 11. srpna 1957, vydavatelství Bethlehem, kód vydání 6023, nosič LP, obsazení - Bill Hardman (trubka), Johnny Griffin (tenor saxofon), Sam Dockery (klavír), Jimmy "Spanky" DeBrest (kontrabas), host Junior Mance (klavír)

Art Blakey & The Jazz Messengers - známější pod neoficiálním názvem Moanin', vydáno 1959, nahráno 30. října 1958, vydavatelství Blue Note, kód vydání BLP 4003 (Mono) a BST 4003 (Stereo), nosič LP, obsazení - Lee Morgan (trubka), Benny Golson (tenor saxofon), Bobby Timmons (klavír), Jymie Merritt (kontrabas)

The Big Beat - vydáno 1960, nahráno 3. března 1960, vydavatelství Blue Note, kód BLP 4029 (Mono) a BST 84029 (Stereo), nosič LP, obsazení - Lee Morgan (trubka), Wayne Shorter (tenor saxofon), Bobby Timmons (klavír), Jymie Merritt (kontrabas)

Like Someone In Love - vydáno 1966, nahráno 7. a 14. srpna 1960, vydavatelství Blue Note, kód vydání BLP 4245 (Mono) a BST 84245 (Stereo), nosič LP, obsazení - Morgan, Shorter, Timmons, Merritt

A Night In Tunisia - vydáno 1960, nahráno 7. a 14. srpna 1960, vydavatelství Blue Note, kód vydání BLP 4049 (Mono) a BST 84049 (Stereo), nosič LP, obsazení - Morgan, Shorter, Timmons, Merritt

The Freedom Rider - vydáno 1962, nahráno 18 února a 27. května 1961, vydavatelství Blue Note, kód BLP 4156 (Mono) a BST 84156 (Stereo), nosič LP, obsazení - Morgan, Shorter, Timmons, Merritt

The Witch Doctor - vydáno 1967, nahráno 14. března 1961, vydavatelství Blue Note, kód vydání BST 84258, nosič LP, obsazení - Morgan, Shorter, Timmons, Merritt

Impulse!!!! Art Blakey!!!! Jazz Messengers!!!! - vydáno 1961, nahráno 13. a 14. června 1961, vydavatelství Impulse!, kód vydání A-7, nosič LP, obsazení - Morgan, Curtis Fuller (trombon) Shorter, Timmons, Merritt

Mosaic - vydáno 1961, nahráno 2. října 1961, vydavatelství Blue Note, kód BLP 4090 (Mono) a BST 84090 (Stereo), nosič LP, obsazení - Freddie Hubbard (trubka), Fuller, Shorter, Cedar Walton (klavír), Merritt

Buhaina's Delight - vydáno 1963, nahráno 28. listopadu a 18. prosince 1961, vydavatelství Blue Note, kód vydání BLP 4104 (Mono) a BST 84104 (Stereo), nosič LP, obsazení - Hubbard, Fuller, Shorter, Walton, Merritt

Caravan - vydáno 1963, nahráno 23. a 24. října 1962, vydavatelství Riverside, kód vydání RLP 438 (Mono) a RS 8438 (Stereo), nosič LP, obsazení - Hubbard, Fuller, Shorter, Walton, Reggie Workman (kontrabas)

Golden Boy - vydáno 1963, nahráno 1963, vydavatelství Colpix, kód vydání CP 478 (Mono) a SCP 478 (Stereo), nosič LP, obsazení - Morgan, Hubbard, Fuller, Shorter, Walton, Workman, hosté Julius Watkins (lesní roh), Bill Barber (tuba), James Spaulding (alt saxofon), Charles Davis (baryton saxofon)

Free For All - vydáno 1964, nahráno 10. února 1964, vydavatelství Blue Note, kód vydání BLP 4170 (Mono) a BST 84170 (Stereo), nosič LP, obsazení - Hubbard, Fuller, Shorter, Walton, Workman

Kyoto - vydáno 1964, nahráno 20. února 1964, vydavatelství Riverside, kód RLP 493 (Mono) a RS 9493 (Stereo), nosič LP, obsazení - Hubbard, Fuller, Shorter, Walton, Workman, host Wellington Blakey (zpěv)

Indestructible - vydáno 1965, nahráno 24. dubna a 15. května 1964, vydavatelství Blue Note, kód vydání BLP 4192 (Mono) a BST 84193 (Stereo), nosič LP, obsazení - Lee Morgan (trubka), Fuller, Shorter, Walton, Workman

'S Make It - vydáno 1965, nahráno 14., 16. a 25. listopadu 1964, vydavatelství Limelight, kód vydání LM 82001 (Mono) a LS 86001 (Stereo), nosič LP, obsazení - Morgan, Fuller, John Gilmore (tenor saxofon), John Hicks (klavír), Victor Sproles (kontrabas)

Soul Finger - vydáno 1965, nahráno 21. dubna a 12. a 13. května 1965, vydavatelství Limelight, kód vydání LM 82018 (Mono) a LS 86018 (Stereo), nosič LP, obsazení - Morgan, Hubbard, Gary Bartz (alt saxofon), Hicks, Sproles, host Lucky Thompson (soprán saxofon)²⁶

2.5 Živá alba

At The Café Bohemia Vol. 1 - vydáno 1956, nahráno 23. listopadu 1955, vydavatelství Blue Note, kód vydání BLP 1507, nosič LP, obsazení - Kenny Dorham (trubka), Hank Mobley (tenor saxofon), Horace Silver (klavír), Doug Watkins (kontrabas)

At The Café Bohemia Vol. 2 - vydáno 1956, nahráno 23. listopadu 1955, vydavatelství Blue Note, kód vydání BLP 1508, nosič LP, obsazení Dorham, Mobley, Silver, Watkins

²⁶ All Music database: *Art Blakey & The Jazz Messengers discography*. [on-line]. 2020, [cit. 2020-12-15].

A Midnight Session With The Jazz Messengers - vydáno 1957, nahráno 8. a 9. března 1957, vydavatelství Elektra, kód vydání ELK 120, nosič LP, obsazení - Bill Hardman (trubka), Jackie McLean (alt saxofon), Sam Dockery (klavír), Jimmy "Spanky" DeBrest (kontrabas)

Paris Olympia - vydáno 1959, nahráno 22. listopadu a 17. prosince 1958, vydavatelství Fontana, kód vydání 680 202, nosič LP, obsazení - Lee Morgan (trubka), Benny Golson (tenor saxofon), Bobby Timmons (klavír), Jymie Merritt (kontrabas)

Art Blakey Et Les Jazz Messengers Au Club St. Germain - vydáno 1959, nahráno 21. prosince 1958, vydavatelství RCA, kód vydání 430.043, nosič LP, obsazení - Lee Morgan (trubka), Benny Golson (tenor saxofon), Bobby Timmons (klavír), Jymie Merritt (kontrabas)

At The Jazz Corner Of The World, Vol. 1 & 2 - vydáno 1959, nahráno 15. dubna 1959, vydavatelství Blue Note, kód vydání BLP 4015/BLP 4016 (Mono) a BST 84014/BST 84016 (Stereo), nosič LP, obsazení - Lee Morgan (trubka), Hank Mobley (tenor saxofon), Bobby Timmons (klavír), Jymie Merritt (kontrabas)

Art Blakey Et Les Jazz Messengers Au Théâtre Des Champs-Élysées - vydáno 1960, nahráno 15. listopadu 1959, vydavatelství RCA, kód vydání 430.054), nosič LP, obsazení - Lee Morgan (trubka), Wayne Shorter (tenor saxofon), Walter Davis Jr. (klavír), Jymie Merritt (kontrabas)

Paris Jam Session - vydáno 1960, nahráno 18. prosince 1959, vydavatelství Fontana, kód vydání 680 207, nosič LP, obsazení - Lee Morgan (trubka), Wayne Shorter (tenor saxofon), Walter Davis Jr. (klavír), Jymie Merritt (kontrabas), hosté Barney Wilen (tenor saxofon), Bud Powell (klavír)

Meet You At The Jazz Corner Of The World, Vol. 1 & 2 - vydáno 1961, nahráno 14. září 1960, vydavatelství Blue Note, kód vydání BLP 4054 a BLP 4055 (Mono); BST 84054 a BST 84055 (Stereo), nosič LP, obsazení - Lee Morgan (trubka), Wayne Shorter (tenor saxofon), Bobby Timmons (klavír), Jymie Merritt (kontrabas)

Three Blind Mice - vydáno 1962, nahráno 18. března 1962, vydavatelství United Artists, kód vydání UAJ 14002 (Mono) a UAJ 15002 (Stereo), nosič LP, obsazení - Freddie Hubbard (trubka), Curtis Fuller (trombon), Wayne Shorter (tenor saxofon), Cedar Walton (klavír), Jymie Merritt (kontrabas)

Ugetsu - vydáno 1963, nahráno 16. června 1963, vydavatelství Riverside, kód vydání RLP 464 (Mono) a RS 9464 (Stereo), nosič LP, obsazení - Freddie Hubbard (trubka), Curtis Fuller (trombon), Wayne Shorter (tenor saxofon), Cedar Walton (klavír), Reggie Workman (kontrabas)

Buttercorn Lady - vydáno 1966, nahráno 1. a 9. ledna 1966, vydavatelství Limelight, kód vydání LM 82034 (Mono) a LS 86034 (Stereo), nosič LP, obsazení - Chuck Mangione (trubka), Frank Mitchell (tenor saxofon), Keith Jarrett (klavír), Reggie Johnson (kontrabas)²⁷

²⁷ All Music database: *Art Blakey & The Jazz Messengers discography*. [on-line]. 2020, [cit. 2020-12-15].

3. Výrazové prostředky

Každý z nás disponuje vlastním hudebním jazykem neboli souborem naučených dovedností. Domnívám se, že hudba má k jazyku velmi blízko. Na počátku je zvuk, v případě jazyka písmeno a v případě hry na bicí úder. Když ovládneme uvolněný a dobře kontrolovaný úder rukama i nohama, učíme se jejich kombinace, což bych přirovnal ke slabikám neboli kombinacím písmen. Z nich potom skládáme slova a ze slov věty. V hudbě tomu není jinak. Čím více slov a vět se naučíme zahrát, tím pestřejší hudební jazyk budeme mít.

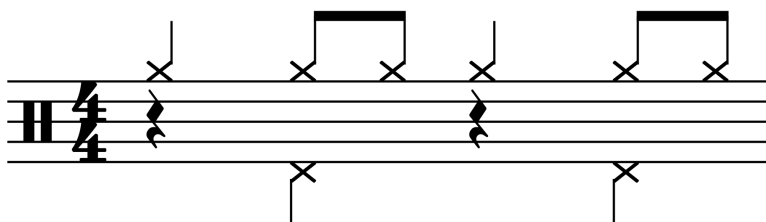
Když se do tohoto souboru nabytých dovedností přidají další důležité faktory jako například interpretace, frázování, vlastnosti bicí soupravy a především bubeníkova vlastní zvuková představa, hovoříme o takzvaných výrazových prostředcích.

Art Blakey byl bezesporu nositelem významných výrazových prostředků.

3.1 Swingový doprovod

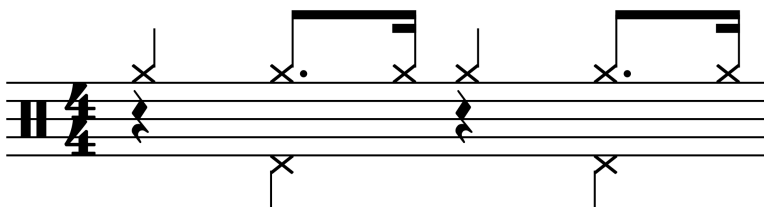
Typickým znakem Blakeyho doprovodů je formální zřetelnost - dokáže sólistu doprovázet jedním neměnným rytmem a vytvořit tak zvukový trans, který posluchači nedovolí spustit z kapely sluch. Krásným příkladem je Blakeyho doprovod sóla v písni Moanin' z alba Art Blakey & The Jazz Messengers. Sólová sekce začíná v čase 0:59 a končí na 7:58.

Art Blakey hojně používá běžný jazzový doprovod. Můžeme jej slyšet zpravidla ve všech swingových skladbách kapely The Jazz Messengers. Tento rytmus se z důvodu jednoduchosti zapisuje v osminových notách.

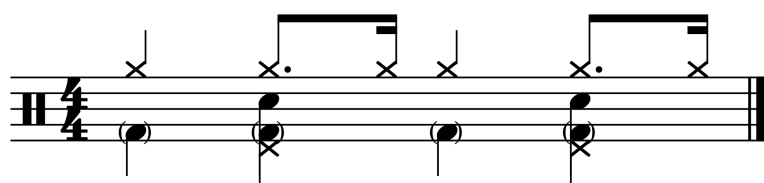

Takto zapsaný swing zní však různě v závislosti na tempu skladby.

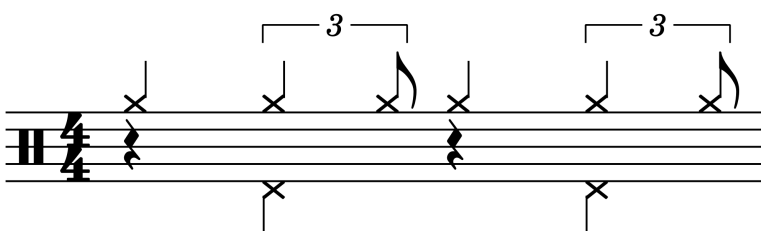
V pomalých tempech Blakey nejčastěji hrává tečkovaný swing v šestnáctinovém rytmickém dělení.

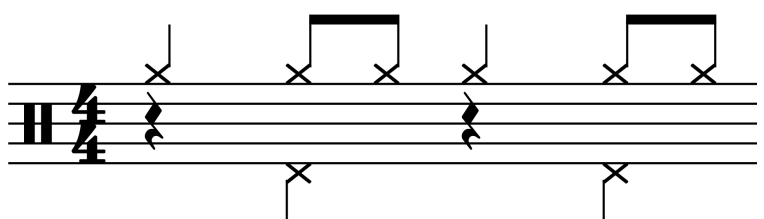
Art Blakey frázuje tímto způsobem i ve středních tempech. Příkladám rytmus, který hraje ve výše zmíněné skladbě Moanin'.

Ve vyšších tempech se swing hrává v triolovém dělení.

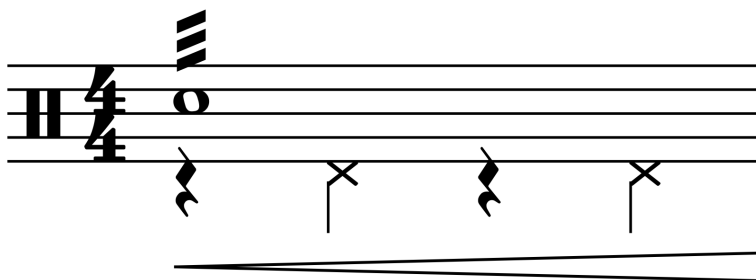
Když je tempo velmi vysoké, hraje se swing přesně tak, jak vypadá jeho psaná podoba - rovně. Daný rytmus tak zůstává i v tempech nad tři sta úderů za minutu zvukově srozumitelným a technicky hratelným.

3.2 Přechody

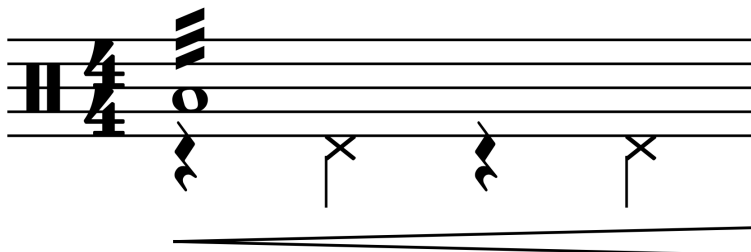
Používání přechodů ve smyslu opuštění hlavní doprovodné linky není v jazzovém bubenickém světě příliš rozšířené. Nicméně pro Artu Blakeyho jsou tyto striktní předěly zcela typické a ve skladbách The Jazz Messengers je můžeme slyšet téměř v každém přechodu z tématu na sólovou sekci a zpět.

Blakeyho nejpoužívanějším přechodem je zesilující tlačný vír na malý buben. S oblibou jej používá pro oddělení jednotlivých částí skladby. Ve skladbě Moanin' je tento předěl ke slyšení v časech 0:58, 5:01 a 6:00. Na stejném albu v písni Along Came Betty Blakey víří v časech 0:33, 1:12 a 5:26.

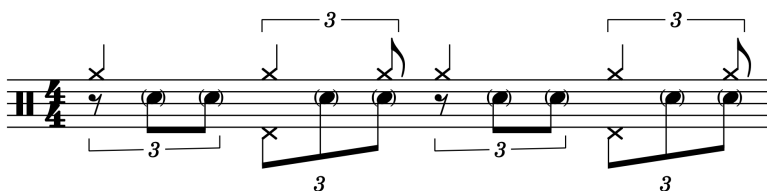
Podobného efektu Blakey dosahuje rychlými střídavými údery na kotel, který paličce neposkytuje dostatečný odraz k tomu, aby na něj bylo možné tlačným vírem docílit stejně plného zvuku jako na malém bubnu. Blakey víří na kotel například ve skladbě Night In Tunisia na stejnojmenném albu v časech 0:57 a 1:00.

střídavé údery

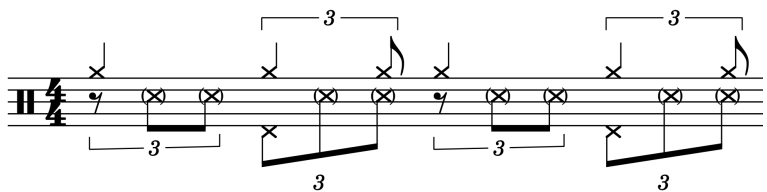

3.3 Výplně

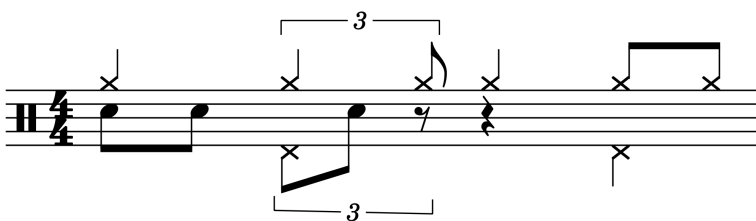
Po technické stránce hrává Art Blakey levou rukou relativně jednoduché rytmy. Často používá tuto klasickou swingovou výplň, například na albu *Just Coolin'* v písni *Close Your Eyes* v čase 0:28.

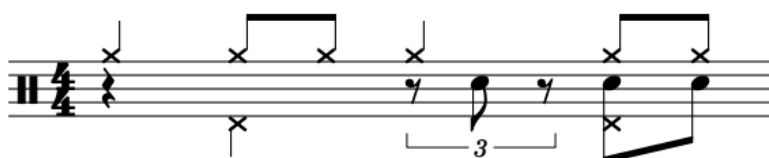
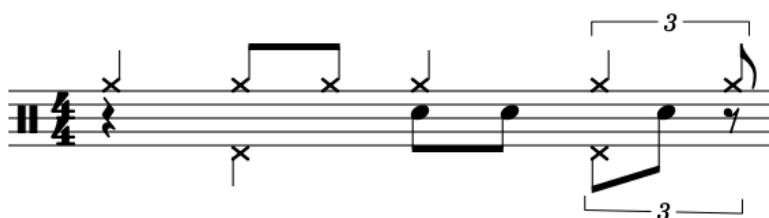
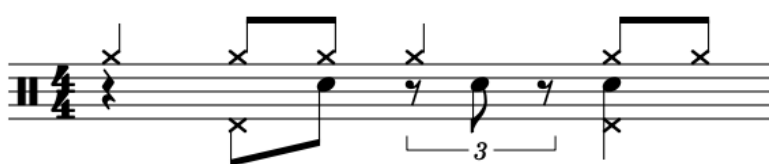
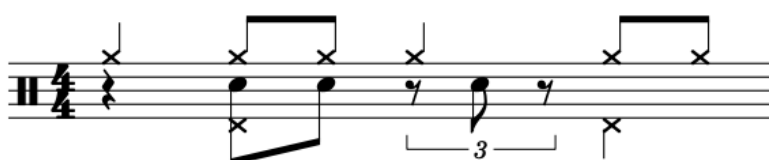
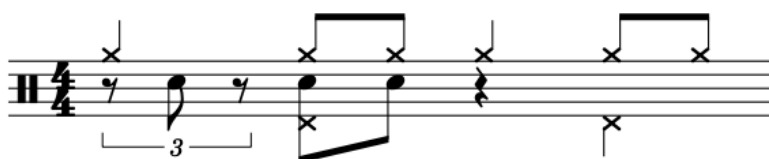
Rád tuto frázi ozvláštňuje zajímavou instrumentací, nejčastěji hrou na ráfek s rukou na bláně, viz následující notový zápis. Tuto výplň je možno slyšet například v písni *Lester Left Town* v čase 0:04.

Art Blakey využívá velmi zajímavý polyrytmický koncept, který spočívá v přidání třech čtvrtěových triol do swingového rytmu pravé ruky. Základní vzoreček vypadá takto:

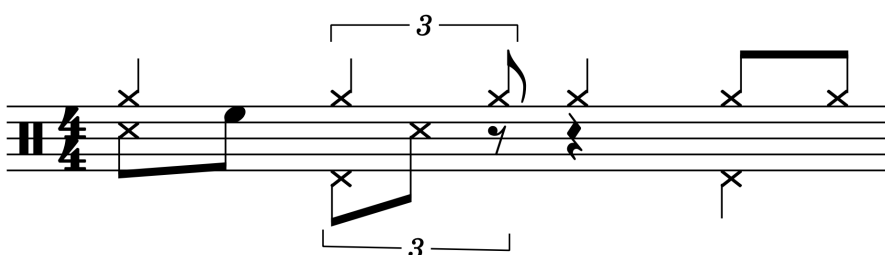
Začátek této fráze Blakey hravě přemísťuje na libovolné osminové trioly v taktu.
Vypíši sem všech jedenáct možných rytmických posunů:

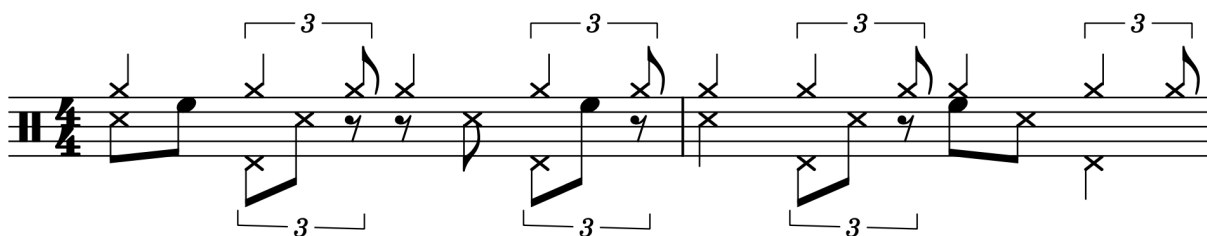
V této fázi začínají být rytmické posuny zajímavější, protože se dostáváme přes takt:

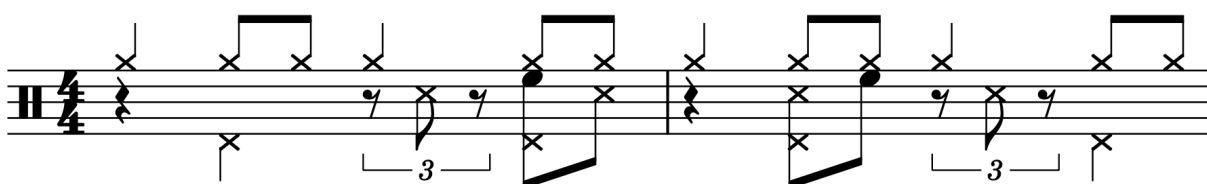
Po zvládnutí veškerých možných umístění čtvrtkových triol do swingové činelové stopy se můžeme přesunout k Blakeymu rytmicky melodickému konceptu. V jeho nahrávkách slýchávám často tuto instrumentaci - ráfek, tom, ráfek:

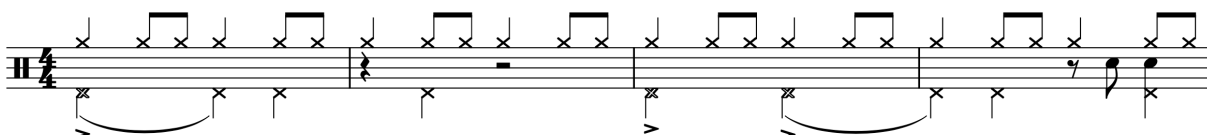
Opakovanou aplikací třech čtvrtkových triol po dvou osminových triolových pomlčkách vzniká zvukově atraktivní rytmická iluze. Pro snadné pochopení přikládám nejprve notaci od první doby:

Art Blakey hrává tento rytmus občas ještě sofistikovaněji. Například v sedmém taktu skladby Lester Left Town jím nastupuje na druhou triolu třetí doby. Takto:

Další charakteristickou výplní je pro Artu Blakeyho vyhrávání akcentů s kapelou použitím šlapaných činelů hi-hat, viz bicí part v části B ve skladbě Minority:

4. Transkripce

4.1 Doprovody témat

Art Blakey měl veliký hudební rozhled a jako pravý kapelník uměl hrát tak, aby maximálně podpořil své spoluhráče. Jeho doprovody témat bývají zpravidla energické a krásně čitelné.

4.1.1 Moanin'

Moanin' je skladba založená na bluesovém principu otázky a odpovědi. Má formu A A B A a na každý díl připadá osm taktů. Blakeyho doprovod v tématu je maximálně stručný. V dílech A se dočkáme pouze akcentů na činel a část B Art doprovází kontrastně striktním shufflem. Přechod mezi částí A a B je zřetelně oddělen dvěma výraznými údery paličkami přes sebe a návrat k dílu A je řešen stopkou. Na konci tématu nechybí Blakeyho typický crescendovaný vír. Uvedenou transkripci jsem vypracoval sám.

4.1.2 Come Rain Or Come Shine

Tato nádherná swingová píseň zaujme posluchače svou lehkostí, s jakou ji The Jazz Messengers hrají. Po formální stránce se jedná, stejně jako v případě Moanin', o dvaatřicet taktů. Schéma je zde A B A' B'. Blakey doprovází celé téma pouze na malý buben, ride činel a hi-hat. V první polovině tématu hraje velmi jednoduše, zato v druhé polovině tématu už volí komplikovanější doprovod. Uvedenou transkripci jsem vypracoval sám.

4.2 Doprovody sólisty

Blakey doprovází sólisty většinou velmi jednoduše. Aby však byla tato práce zajímavější, vybral jsem skladbu, ve které Art hraje poněkud odvážněji.

4.2.1 Ugetsu - doprovod Freddieho Hubbarda

Skladba má formu A B. Díl A má 24 taktů a díl B má 16 taktů. Jedná se o transkripci velmi organického a komplikovaného doprovodu trubkového sóla; Blakey v dílech B dokonce opouští činelovou stopu. Uvedenou transkripci jsem vypracoval sám.

4.3 Sóla

Art Blakey byl opravdovým mistrem motivické práce. Za pomoci rytmických a melodických přesunů dokázal proměnit jednoduchou frázi v atraktivní bicí sólo.

4.3.1 A Night In Tunisia

Toto formálně otevřené bicí sólo tvoří úvod skladby a je postaveno pouze na čtyřech rytmických motivech. Začíná variacemi na téma osminových synkop na kotel. Poté Blakey zahraje skupinku pěti osminových triol, se kterými si vystačí celých patnáct taktů. Následuje předěl střídavými triolovými údery, kterými Blakey přechází do posledního motivu v podobě akcentovaných osmin na kotel. Toto sólo nebylo vydáno na oficiálním albu a jeho originální záznam je k nalezení zde.²⁸ Autorem transkripce je Wesley Chin. Přepsal jsem hlavní část jeho práce, která je v celém znění dostupná zde.²⁹

4.3.2 Nellie Bly

Toto sólo má otevřenou formu a je hrané filcovými paličkami. Obsahuje podobné motivy jako transkripce úvodu skladby A Night In Tunisia a stává se tak zajímavou alternativou Blakeyho motivické práce. Uvedenou transkripci jsem vypracoval sám.

²⁸ Youtube: *Art Blakey & The Jazz Messengers - A Night In Tunisia*. [on-line]. 2017. (00:00 - 00:50), [cit. 2021-03-01].

²⁹ Youtube: *Art Blakey's Solo on A Night In Tunisia*. [on-line]. 2021. [cit. 2021-06-04].

4.3.3 Kozo's Waltz

Toto bicí sólo je ve tříčtvrtečním taktu a není formálně ohraničené. Blakey šlape po celou dobu sóla hi-hat činely na druhou a třetí dobu a dává tak celému přednesu jasný řád. Nechybí dokonalá práce s motivy a důvtipné přechody z triolového rytmického toku do šestnáctinového dělení a zpět. Autory transkripce jsou Christophe Neau a Antony Gatta. Přepsal jsem hlavní část jejich práce, která je v celém znění dostupná zde.³⁰

³⁰ MuseScore: *Kozo's Waltz Drum Solo*. [on-line]. 2020. [cit. 2021-06-04].

Závěr

Na poli současné jazzové hudby vznikají silné tendence hledání nových cest a stylů. Vždycky tomu tak bylo a jsem si jist, že je to tak správně. Domnívám se však, že se často opomíjí hudba lidí, kteří tyto cesty již úspěšně absolvovali. Art Blakey & The Jazz Messengers jsou pro mě osobně ohromným zdrojem inspirace a především platnými tendencemi; hlubokou studnou hudebních principů, které přežily svou dobu. Art Blakey ukázal jazzovému světu, jak je užitečné obklopovat se mladými lidmi a zároveň respektovat hudební tradici, kterou vytvořili naši předchůdci. Jak je důležité být sebejistým a především autentickým umělcem. Jak servírovat posluchačům hudbu, která má šťávu!

Pevně věřím, že se mi podařilo zachytit zásadní znaky Blakeyho individuálního přístupu a že se tato práce stane přínosem pro každého, kdo si ji přečte.

Seznam použitých pramenů

Knižní prameny

1. ROSENTHAL, David H.: *Hard Bop Jazz And Black Music*, vydavatelství Oxford University Press, Inc., 198 Madison Avenue, New York 100164314, ISBN 0-19-505869-0 , první vydání, 1992.

Internetové prameny

1. Wikipedia contributors: *Art Blakey*. Wikipedia, The Free Encyclopedia. [on-line]. 2020, [cit. 2020-12-15]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Art_Blakey
2. Art Blakey official website: *Biography*. [on-line]. [cit. 2020-04-15]. Dostupné z: <https://artblakey.com/biography/>
3. Drummerworld: *Art Blakey*. [on-line]. [cit. 2020-12-10]. Dostupné z: https://www.drummerworld.com/drummers/Art_Blakey.html
4. Discogs: *Art Blakey Discography*. [on-line]. [cit. 2020-12-10]. Dostupné z: <https://www.discogs.com/artist/29977-Art-Blakey>
5. Percussive Arts Society: *Hall Of Fame - Art Blakey*. [online]. [cit. 2020-12-10]. Dostupné z: <https://www.pas.org/about/hall-of-fame/art-blakey>
6. Art Blakey official website: *Jazz Messengers Alumni*. [on-line]. [cit. 2020-04-15]. Dostupné z: <http://artblakey.com/jazz-messengers-alumni/>
7. Wikipedia contributors: *The Jazz Messengers*. Wikipedia, The Free Encyclopedia. [on-line]. 2020, [cit. 2020-12-15]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/The_Jazz_Messengers
8. Wikipedia contributors: *Hard Bop*. Wikipedia, The Free Encyclopedia. [on-line]. 2020, [cit. 2020-12-15]. Dostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Hard_bop

9. All Music database: *Art Blakey & The Jazz Messengers discography*. [on-line]. 2020, [cit. 2020-12-15]. Dostupné z: <https://www.allmusic.com/artist/art-blakey-the-jazz-messengers-mn0000597266/discography>
10. Youtube: *Art Blakey & The Jazz Messengers - A Night In Tunisia*. (00:00 - 00:50), zveřejněno 2017-05-28, [cit. 2021-03-01]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=ADWODreyby0>.
11. Youtube: *Art Blakey's Solo on A Night In Tunisia*. Zveřejněno 2020-01-31, [cit. 2021-06-04]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=n-cRqJIR4aE>
12. MuseScore: *Kozo's Waltz Drum Solo*. Zveřejněno 2020-06-03, [cit. 2021-06-04]. Dostupné z: <https://musescore.com/user/34301181/scores/6005649>

Přílohy

1. a)

Moanin'

1958 - album Art Blakey & The Jazz Messengers

$\text{♩} = 135$
Swing

A

A

B

A

1. b)

Come Rain Or Come Shine

1958 - album Art Blakey & The Jazz Messengers

A
♩ = 140
Swing

p

5

B
9 *mf* rovně ...]

13 *f*

A'
17 *p*

21 *paličkami o sebe*

B'
25 *mf*

29

1. c)

Ugetsu - doprovod sóla Freddieho Hubbarda

1963 - album Live at Birdland, New York

A
♩ = 200
Swing
mf

The musical score is written for a solo instrument, likely a trumpet, in 4/4 time with a swing feel. It consists of two main sections, A and B. Section A starts at measure 1 and ends at measure 24. It features a series of eighth and sixteenth notes, often beamed together, with many notes marked with an 'x' above them, possibly indicating a specific articulation or a placeholder. Section B begins at measure 25 and continues to measure 40. This section is characterized by frequent triplet markings (indicated by a '3' over a bracket) and accents (indicated by a '>' symbol). The notation includes various rests, eighth notes, and sixteenth notes, some beamed in groups. The overall tempo is indicated as 200 beats per minute.

2 **A**

B

1. d)

A Night in Tunisia - bicí sólo

1958 - živě v Bruselu

♩ = 270
Swing

f vypnuté strunění

mf

rovně

všechny akcenty až do konce pravou rukou

p

f

mf

1. e)

Nellie Bly - bicí sólo

1960 - album Art Blakey Et Les Jazz Messengers

Au Théâtre Des Champs-Élysées

$\text{♩} = 250$
Swing

filcové paličky

mf vypnuté strunění

5

9

13

17

21

25

29

33

37

41

45

49

53

57

61

65

69

73

77

81

85

1. f)

Kozo's Waltz - bicí sólo

1960 - album A Night In Tunisia

$\text{♩} = 220$
Swing

p

5

9

13

17

21

25

mf

29

33

37

41 *rovně*

45

49

53

57

61

65

69

73

77

81

85

89

93

97